

Снежана Андрејевић

ДВА ПУТА ДВА ЈЕ ПЕТ
ДРАМА У ДЕСЕТ СЛИКА

*Посвећујем
Дарку и Емилију*

СНЕЖАНА АНДРЕЈЕВИЋ, рођена 1. фебруара 1956. у Кладову.

Од 1957. живи у Београду. Студирала историју и педагогију на Филозофском факултету Београдског Универзитета.

Прва књига, *Ја сам ђубре* прозно поетски експеримент, 1988. Независно издање, Слободан Машић, библиотека “Нова”, Београд.

Живоћу је најпјеже “Силмир”, Београд, 2002, прозно поетски експеримент.

Објављивала у многим часописима, новинама...

Живи у Београду од писања најразличитијих, углавном кратких форми, под многим псеудонимима..

За многе електронске медије објавила преко две хиљаде драмских минијатура, приче за децу, дидактичке минијатуре о проблематици адолесцентног и пострауматског искуства...

Од 2000. активно сарађује и прати рад алтернативне Стрип радионице СКЦ Београд...

Снежана АНДРЕЈЕВИЋ

ДВА ПУТА ДВА ЈЕ ПЕТ
ДРАМА У ДЕСЕТ СЛИКА

ЛИЦА:

БАДИ
МИЛИЦА
ДАРКО
ВАНДАЛ
БУРЕК
ЧУВАР
ШЕТАЧ СА ПСОМ
СУФЛЕРКА
ГЛАС ГЛУМЦА

Све се дешава у Београду на летњој дашчаној сцени на Калемегдану. Бина и трибина од неколико редова клупа. Бина је прислоњена уз малу галерију од које се види само кров. До бине са леве и десне стране воде степенице. На бини је повећи капак који се отвара. Све од грубих дасака. Када се осветли јасно се види простор испод бине са изукрштаним даскама... околу делови старе тврђаве, лето је, зеленило.

Сви, осим шетача пса, су врло млади. Бади и Милица најмлађи, Вандал најстарији. Ту је и пас Черчил мада није неопходно да се види.

СЛИКА ПРВА

Ноћ је. Свеклосић обасјава простор испод бине. Бади згрчен спава. Сувројино од Бадија, суфлерка која стилно испија из боце. На бини која је сада прекривена црним засијором одиђрава се предсјава. Чује се само жлас. Виде се само ноже. Прво ноже које намешијају сцену. Венџилајор се нагло укључи, Бади се пробуди, мало ослушне и ојей засиј, зајим жласна музика и ајлауз. Бади се ирѓне, ојей се буди, ослушкује...

ГЛАС

ГЛУМЦА: Да ли је лакше у души трпети! ... у души трпети ...

СУФЛЕРКА: ... отровне стреле...

ГЛАС

ГЛУМЦА ... отровне стреле судбине сурове... судбине сурове!

СУФЛЕРКА: ... или се дићи са мачем у руци...

ГЛАС

ГЛУМЦА: ... или се дићи са мачем у руци!

СУФЛЕРКА: ... дићи се и борбом...

ГЛАС

ГЛУМЦА: ... дићи се и борбом! учинити крај! учинити крај!

СУФЛЕРКА: ... спавати...

ГЛАС

ГЛУМЦА: ... спавати...

СУФЛЕРКА: ... спавати...

ГЛАС

ГЛУМЦА: ... спавати...

СУФЛЕРКА: ... спавати, спавати...

ГЛАС

ГЛУМЦА: ...спавати, спавати... спавати...

СУФЛЕРКА: ... спавати, спавати...

ГЛАС

ГЛУМЦА: ...спавати, спавати, спавати, спавати, спавати...

(Бади слуша расањен, музика, мрак)

СЛИКА ДРУГА

Музика јењава, ѿуѿа бина, свануће. Долазе Милица и Дарко. Милица је неуредна, скоро ѿохабана, ѿамноѿуѿа, чуѿава, јако мршава, ѿовори уѿадљиво неѿравилним наѿласком. Дарко је уредан, сѿаромодно одевен и оѿиѿан, носи наочаре и ѿо мало муца. Седају на средину бине, Милица вади из кесе шестѿ кивија и велику ѿластѿичну боѿу воде, ѿочиње врло ревносно да ѿере киви.

ДАРКО: Одакле ти?

МИЛИЦА: *(Мрзовольно)*
Ма, дала ми она дебела што продаје сладолед.

ДАРКО: Па шта га толико переш? Само га ољуштиш.

МИЛИЦА: *(Гадљиво)*
Знаш какви су били? Све од блата... блааатоо, бљак! Узми ако хоћеш...

ДАРКО: *(Зѿраби киви, мало ѿа ољуѿиѿи и ѿео сѿѿрѿа у уѿѿа)*
Ммм... знаш... Милице, кад тад – мораћеш у школу.

МИЛИЦА: Ма ишла би' ја, али неће да ме приме,
(Неубедљиво)
црна сам, видиш, црна сам,
(Прелази једном руком ѿреко друѿе)
нису хтели да ме приме, а то је од сунца.

ДАРКО: Не причај, молим те, то није истина!

МИЛИЦА: И како сваки дан?! Сваки дан! Ко је то смислио, баш сваки дан?!

ДАРКО: Ако не завршиш осам година, идеш у затвор.

МИЛИЦА: Осам година?! Боље у затвор... колко дуго?

ДАРКО: Хајде! Вежбамо таблицу множења!

МИЛИЦА: *(Руѿа се)*
Теееблицу множења...

ДАРКО: Погледај, види овај киви...
(На чистѿој средини бине реѿа киви, одваја један и ѿореѿа чеѿѿри, заѿѿим их раздвоји ѿо два)
гледај, два пута два, на два места по два, значи – колико је два пута два?

- МИЛИЦА: *(Баца брз поглед на онај издвојени, као из поља)*
Пет!
- ДАРКО: Чекај... види... не.
(Додаје онај један и све их поређа)
Гледај, на једном месту пет... видиш... хајде, кажи сада, један пута пет... гледај – пет... значи – један пута пет... је...?
- МИЛИЦА: *(Окреће се као да на брзину изражи нешто, баца брз поглед на остатке кивија које је Дарко појео)*
... Шест!
- ДАРКО: Милице...
(Покушава сасвим да јој приђе и да је пољуби)
- МИЛИЦА: Бежи, рекла сам ти!

Пауза.

- ДАРКО: *(Шапатом, улашено)*
Неко долази...
- МИЛИЦА: То је Вандал, он је добар... он овде живи...

Наилази Вандал, он је висок, мршав, одевен као хипик али доста неуредан, има дужу рејку браду и косу, најстарији је, говори развучено, ивично београдски, ч уместо њ. Његове узречице "човече", "ојучено", "да да да" које Милица, Дарко и Бади временом преузимају.

- ВАНДАЛ: Чао клинци, шта се ради...
(Седа крај њих и вади из неколико огромних кеса разне предмете, боце са разним ићима, цигарете, икавце, јуно целофана од цигарета, дући низ улача, мрља)
... није ми јасно зашто толико губе упаљаче...
(Ређа све могуће предмете, вади из великих кеса и једне торбе и даље мрља)
Ух, ночас је била фешта, људи су тотално полудели, да да да, човече све су погубили... главе су погубили...
(Вади неколико кутија цигарета, кесице разних грчкалица, ићике)
... неки изгледа одлазе кучи голи и боси, хаос човече...
(Проба ићике)
Хаос, јутрос су се појавили униформисани трагачи са батеријским лампама, као траже бомбе и слично... отерали су ме... али и тамо где су ме отерали људи су погубили све живо... два дана живечу као цар... да да да, као цар...
(вади велику чоколаду)
зи-па, Милева, није фалила ни једна коцкица...

Милица навали на чоколаду као луда, Дарко леда запреишћен.

- МИЛИЦА: *(Пуним усѿима, ѓра ка њему киви)*
Узми, ако волиш!
- ВАНДАЛ: Нека се не трезне, нека се не трезне!
(Исѿружи руку и ѿије из неке боце)
Нека трају дани феште,
(Декламује)
нека се никад не отрезне, певајте људи, плешите народе, по
целу ноч, целу ноч...
(Усѿаје и исѿробава ѿаѿије, ѿочиње да иѓра, он добро иѓра,
ѿаѿије су му велике, нагло седа, ѓледа у небо)
Само да не падне киша. Киша је смрт за мој посао...

Пауза, Милица је ѿојела целу чоколаду.

- МИЛИЦА: И Вандал и ја живимо на Калишу, само што он и спава, а ја
само ходам...
- ДАРКО: Како ходаш?
- МИЛИЦА: Тако, ходам, ходам...
(Хода ѿо бини дуѓим кораѿима)
и ја нађем све што ми треба... грисини, кокице, сок... па
нађем и што ми не треба... могу да дам некоме... ууу, свашта
се нађе... јуче сам нашала две пуне пунѿијате флаше раѿије,
однела сам тамо...
(Махне неодређено руком)
- ДАРКО: Где?
- МИЛИЦА: Не би' никако могла да спавам напољу, Вандал може... само
кад' очи почну саме да спавају
(Приѿиска кайке ѿрсѿима)
само тада морам да одем...
- ДАРКО: Где?
- МИЛИЦА: Ух, како волим да се играм, кад' ће да дође твоја сестра да се
играмо... Могу да се играм пет дана, шест! И тек онда морам
мало тамо.
(Неодређено махне руком)
- ДАРКО: Где тамо!?

Пауза.

- МИЛИЦА: То су неки људи који су ме узели из дома.
- ДАРКО: Усвојили?

ВАНДАЛ: То су дебили који узимају децу из дома за паре па их после море глађу, а паре сами пропију, капираш човече, да да да, узимају за њу лову, а не дају ништа...

МИЛИЦА: Дају хлеба!

ВАНДАЛ: Душоједи, децоједи!

МИЛИЦА: Не, нееемој!
(Врисне)
Нису!

ВАНДАЛ: Да да да... него, шта че дечица да попију?
(Он је њоређао мноштво различитих флаша)

ДАРКО: Ј-ј-ја бих кока колу...

МИЛИЦА: Дај мени те кокице... ух, гладна сам... могла би' сад све ове даске да поједем.

ДАРКО: Појела си целу чоколаду.

МИЛИЦА: Од ње сам још више гладна.

ВАНДАЛ: Стрпи се мало, сад че стичи Бурек.

ДАРКО: Ко ће донети бурек?

МИЛИЦА: Бурек ће донети Бурек, његов тата има пекару... ево га!

Долази Бурек, одевен је досџа добро иако неуредно, модерна одећа, фризура чироки. Он је видно расшројен младић, добро свира и нема сумње да је даровит, али је најчешће дрођиран или џијан и џо за омеџа, носи велику џејсију бурека, ођромну кесу џуну џецива и џијару. Њеђову узречицу – “браџе” Милица и Дарко ће џакође џреузети.

МИЛИЦА: Успео си!

БУРЕК: Брате, сад' сам нашао једну бољу пекару где се лакше краде. Боље су и кифле. Мој џале је курац од пекара, дебилчина... брате, пробај само кифле...
(Вандалу нервозно)
Имаш нешто за мене?

ВАНДАЛ: Све, све живо што волиш, човече... фикс, ексери, лепак, жуто, бело, трице, штоне... и још неке твари у које се не разумем, али, видиш, како су упаковане – нема сумње да је то што ти треба. Човече... погледај, педесет упаљача, јеее! Да да да... упаљачи на све стране...

БУРЕК: Само лову не губе?

- ВАНДАЛ: Шипак не губе, губе лову највише, али за лову имаш професионалне трагаче, псе трагаче, пребили би ме да приметете да сам нашао неку вечу лову... хм... да само знају како их ја шишам...
(Пуши задовољно)
Сречом, има дувана колико хочеш...
(Замишљено)
Знаш, кад' сам био тамо, три пута дневно по три цигарете... Чекаш човече онако закључан, као не знам шта, да те прозову... можда не бих ни пушио... три пута дневно...
- ДАРКО: Колико је, Милице, три пута дневно по три цигарете, реци?
(Он јој њоказује цигаретице)
- МИЛИЦА: (Једе)
Шест.
- ДАРКО: Милице...
- ВАНДАЛ: Запали човече!
(Дарко зајали и њуши)
Она воли само пет и шест...
(Кроз смех)
Било је некад и само шест цигарета за дан, било је и само шест, тачно Милице.
- ДАРКО: Где то?
- ВАНДАЛ: Где? У чорци... прошлост...
Милица у свакој руци држи њо кифлу и једе наизменично.
- ДАРКО: Зашто их тако једеш?
- МИЛИЦА: Ово ми је кифла, ово виршла.
Пауза.
- БУРЕК: (Пуши, зајим неџџо шмрче, вади некакве њилуле, џуџа. Пружа се наузнак њреко дасака, увлачи димове са ужиџком)
Овако заиста даске живот значе, брате, мислим да ћу овог пута успоставити везу са Богом, спремите молбе и питања... какво је само небо... пластично... тако плачно... пла – пла... тако пластично, тако плачно... ц, брате, додај ми гитару...
Where is my gitar...
(Певуши, али сасвим је оџијен)
Пластично небо, плачно
пластично небо, плачно, мрачно
О, небо, пластично, плачно, мрачно...
Небо отвори се! Небо запали се!
Хеј небо мрачно, мрачноооооооо.

- ДАРКО: Супер! Супер свираш...
- МИЛИЦА: Он ће бити велика звезда... ускоро... А Дарко мрзи хармонику, хоће да свира трубу, кажи шта ти је рекла мама за трубу?
- ДАРКО: Ма пусти...
- МИЛИЦА: Кажи, кажи...
(Кроз смех)
Неће да јој син дува у златну клозетску шољу!
- БУРЕК: (Церека се)
Брате!
- ДАРКО: Т-то о је било за саксофон, али б-била је једна труба, мало поломљена... али мој теча је однео...
- БУРЕК: Брате, добићеш трубу, добићеш је, не брини... само опуштено, примам те у свој бенд, свираћемо заједно, брате, примљен си, добићеш трубу...
- ДАРКО: Како?
- МИЛИЦА: Он све набавља, он ће ти набавити... а мени је лепа и хармоника.
- ДАРКО: Не могу, не могу хармонику... труба као да прирасте за мене.
- МИЛИЦА: Како ће се звати бенд!? Како ћете се звати?
- БУРЕК: Па како, па како би се звали!?
- ДАРКО: “Бурек бенд”.
- БУРЕК: Ма какав бурек, смислићемо нешто боље.
- ВАНДАЛ: “Изгубљени упаљачи”.
- БУРЕК: Е, ти са твојим упаљачима... “Ексери”, “Помахнитали ексери”...
- МИЛИЦА: “Печени пилићи”.
- БУРЕК: (Иронично)
“Печене скитнице”.
- ДАРКО: “Два пута два је пет”.
- БУРЕК: То није лоше.
- МИЛИЦА: ... Шест!
- ВАНДАЛ: Калемегдански... калемегдански...
- ДАРКО: Калемегдански...
- БУРЕК: “Ка...ле...мегдански... пацови”!
- МИЛИЦА: Неее мој пацови!

БУРЕК: Шта фали пацовима?
 МИЛИЦА: Немој, неее...
 БУРЕК: “Дрогирани мрави”.
 ВАНДАЛ: Све бубе подсечају на Битлсе.
 ДАРКО: “Пијани гуштери”, “Људи гуштери”...
 ВАНДАЛ: “Бесмртни гуштери”.
 БУРЕК: “Наварени гуштери”.
 ДАРКО: “Појкилотерми”.
 МИЛИЦА: Шта ти је то?
 ДАРКО: Змије, гуштери и то...
 ВАНДАЛ: Што неразумљивије – то боље.
 БУРЕК: Може! Договорено!
 МИЛИЦА: Али треба две речи, боље је две речи...
 ВАНДАЛ: Па Калемегдански...?
 ДАРКО: “Калемегдански појкилотерми”... не, не ваља...

Пауза.

ВАНДАЛ: Ма, мени се свиђају гуштери, погледај само колико их је...
(Показује руком, около мноштво џушџера, њауза)
 БУРЕК: Знам! “Вандали”!
 ДАРКО: Стварно...
 МИЛИЦА: “Вандали”?
 ВАНДАЛ: “Вандали”?
 ДАРКО: *(Задовољно)*
 “Вандали”, “Вандали”!
 ВАНДАЛ: Јебига, нисам ја гуштер.
 СВИ *(Осим Вандала):*
 У ГЛАС: “Вандали”, “Вандали”!!!
 БУРЕК: *(Пева)*
 Вандали, Вандали, ми смо најбољи
 ми смо пацови, змије, гуштери
 печени пилићи, упаљачи, врући трагачи...
 Вандали, Вандали, све док нас неко не замандали...
 МИЛИЦА: Једва чекам! Стварно умеш трубу?
 ДАРКО: О-онако... теча је однео...
 БУРЕК: Да, брате, сутра ћеш имати трубу...

Исиод бине нагло се укључи вентилајтор

МИЛИЦА: Вентилатор! Брзо!

Они прилазе, отварају кајак, Милица сјаје изнад и ваздух јој надима хаљину, мајицу, косу. Крај ње се збура Дарко, зајим прилази Вандал, скида мајицу и предаје се ваздуху.

БУРЕК: То вам је суво прање, јеа!

ДАРКО: *(Милица и Дарко се истовремено смеју и врискају од задовољства, вентилајтор нагло утихне, уљашено)*
Доле има неког! Милице има неког!

МИЛИЦА: *(Загледа)*
Има неког!

БУРЕК *(Прилази,гледа)*
Има неког...

ВАНДАЛ *(Загледа)*
Хеј! Ко је доле... хало... хало... ко си ти... хеј!

БАДИ: *(Једва чујно)*
Ја сам...

ВАНДАЛ: Ти си?... који си...?

БАДИ: Ја... Бади...

ВАНДАЛ: Шта радиш доле... човече?

БАДИ: Ништа.

ВАНДАЛ: 'Ајде, излази, дај руку!
(Извлачи Бадија који је у крајње ужасном сјању, исцрпљен, изгужван, прљав)
Откуд ти доле... збрисао си од куће?

Бади клима главом.

БУРЕК: Воду, воду, полите га водом!

Милица узима велику флашу и полива Бадија.

БАДИ: *(Долази к себи)*
Спавати, спавати...

БУРЕК: Брате, овај је полумртав... види, сав је смојден... брате... пусти га нек спава, изгледа да није излазио одоздо, нека га сунце огреје...

Вандал подмеће Бадију јакну исход главе, овај сјава. Сви гледају у њега. Музика. Мрак.

СЛИКА ТРЕЋА

Музика јењава. Звиждук. Шетач, средовечан ѓосџодин, за шетњу претерано елегантно одевен, и њеџов црни, расан њас са златним ланцем. Убрзо се с друге стране њојављује и чувар у униформи. Он седа на лево степеннице са новинама. Њих двојица ѡрекидају један друџоџ, скоро као да се не слушају. Шетач је врло надмен, чувар не мари и од оних је који ужива да наџлас чита новине.

ЧУВАР: Како је комшија, нема вас?

ШЕТАЧ: Черчил је био болестан... два дана морао је да одлежи у ветеринарској станици... још инекције, антибиотици, дијета... Черчиле, Черчиле!
(Он до краја има у рукама сјајни ѡводац којим ѡрави карактеристичне ѡкретје)

ЧУВАР: *(Листа новине)*
Ма пусти га нек трчи, слушај ово... Жене и деца на средње-европском тржишту набављају се по педесет евра. Према извештају Уницефа, младе жене и деца у Европи могу се купити по почетној цени од, свега педесет евра...

ШЕТАЧ: ... у Београду не постоји ни једна установа која се озбиљно бави испитивањем инфра-звучних команди... Черчиле! Черчиле!

ЧУВАР: ... а, слушај овај шта је написао... каже, сигуран сам да ће пси једног дана, шетати околу са ташнама од људске коже.

ШЕТАЧ: Југославија је у Међународној кинолошкој федерацији имала признатих једанаест врста расних паса. Далматинац, шарпланинац, балкански гонич, посавски гонич,
(Све ѡише)
хрватски овчар, крашки овчар, истарски краткодлаки, оштродлаки...

Музика. Мрак.

СЛИКА ЧЕТВРТА

Ово̄ ѿуѣа са Бадијем који је сасвим дрӯгачије одевен, све је на њему ѿревелико, ѿо је Вандал ње̄жа обукао, који оѣӣ вади из разних кеса, ово̄ ѿуѣа и одећу, још му сѣавља и неку каѣу на љаву. Бади је врло ѿӣх, скоро нишѣа и не ѿрича. Бурек је са љӣаром ѿо чијим жицама ѿовремено ѿребире. Дарко усхићено само разгледа неку сѣару ѿрубубу. Милица је најживахнија, она сваки час шеѣа ѿо бини.

ВАНДАЛ: *(Намешѣа Бадију одећу, ѿодвија рукаве и но̄завице)*
Значи збрисао си! Мора да је било гадно?

БАДИ: Јесте.

МИЛИЦА Млатили су те?

БАДИ: Мене нису... Деду млате.

МИЛИЦА: Деду?

Пауза.

БУРЕК: Деду?

Пауза.

ВАНДАЛ: Деду?

Пауза.

ДАРКО: Зашто деду?

БАДИ: Зато што им не да паре.

МИЛИЦА: Је л' има паре?

БАДИ: Не знам... ишла му је крв... крв...
(Плаче)

БУРЕК: Ма родитељи су најгори олош, брате, треба их уништити. Мој матори је извршио егзекуцију над мојим пацовом, Вилијем, кога сам припитомио... умео је да ђуска на две ноге.

ДАРКО: Стварно?

БУРЕК: Из руке ми је јео, брате... мој матори ће убити и мене, брате, или он мене, или ја њега? Сада бар не сме да ми приђе, шта ми је само радио, али више не сме да ми приђе!
(Пије из флаше, узима љӣару, смирује се)

МИЛИЦА: Вандал је свог тату убио телевизором у главу.

ДАРКО: Н-није...

- МИЛИЦА: *(Вандалу)*
Јесте, јесте!
- ВАНДАЛ: *(Узрујано)*
Попиздео сам... прошлост...
- Пауза.*
- БАДИ: Шта су ти радили?
- ВАНДАЛ: Чоркирали су ме пет година.
(Смирено)
Ма, јебеш то, прошлост...
(Пуши, пауза)
- ДАРКО: Мени је кева нашла једном у књизи цигару и стрпала ми у уста... и држала ми је руку, нисам могао да плунем... био је тако грозан укус... после сам повраћао...
- ВАНДАЛ: ... и попушио, после поврачања посебно је пријатно пушити... мокри пикавац, пху...
(Гледа у небо)
само да не падне киша...
- МИЛИЦА: Мог брата су у Аустрији затварали у мрачну собу.
- ДАРКО: У Аустрији?
- МИЛИЦА: Да... тамо смо били... Мрачна соба... Мене нису никад.
- ВАНДАЛ: Каква мрачна соба?
- МИЛИЦА: У оном... вртићу... обданиште...
- БУРЕК: Била си у Аустрији?
- МИЛИЦА: Да, да... Било је ф-е-н-о-менално! Колачи, супа, све добијеш... ципеле, хаљине...
- ДАРКО: Кад сте се вратили?
- МИЛИЦА: Избацили су нас... Тата је тамо на послу украо неку машину.
- ВАНДАЛ: Машину?
- МИЛИЦА: Ма, да! Машину која музе краве.
- БУРЕК: Да музеш краве? Да музеш краве! Еј, то ми се свиђа! То ми се свиђа!
(Певуши)
Да музеш краве
Да им даш траве...

МИЛИЦА: Па да!
(Тихо)
Хтео је да се вратимо у његово село и да чувамо краве.

ВАНДАЛ: Па зар није могао да купи ту јебену машину човече?

МИЛИЦА: Није. Могло је за сто крава, а он је хтео за... за... шест! Ипак су нас избацили...

Пауза.

ДАРКО: А нека деца из моје улице, брат и сестра, скочили су са осмог спрата јер су просули кафу на тепих... са осмог спрата!

ВАНДАЛ: Јеботе!

БУРЕК: Да, да, брате, смрадови... Родитељи су смрадови!

МИЛИЦА: Моја мама није!

ВАНДАЛ: Милицина мама није.

ДАРКО: Милицина мама није.

БАДИ: (Тихо)
Милицина мама није...

Пауза.

БУРЕК: Лако је њој кад је на небу... Само су мртви родитељи безопасни.
(Нагло скочи)
Идем да нам донесем штрудлу, идем!

ВАНДАЛ: Стани човече, хајде, смири се. Јебеш штрудлу. Само опустено. Јебеш штрудлу!

МИЛИЦА: Јебеш штрудлу!

ДАРКО: Јебеш штрудлу!

БАДИ: Јебеш штрудлу!

БУРЕК (Седне, Вандал му њали цигареџу)
Једном ме је три дана везао за кревет... брате, три дана!
Брате, три дана сам био везан.

БАДИ: Шта си урадио?

БУРЕК: Ништа, појео сам сав фил за штрудлу, мак... мммм...
(Певуши)
мак, мак, ох, волим мак
волим мак, мак, мак, мак
тако сладак, најслађи мак, мак...

... успео сам да се одвежем. Брате, тада сам први пут збрисао од куће... ма Калиш је наша кућа!
(Узима џиџару и њокушава да њева)
 Мак, мак, маааааак... мак... е да, пази сад!
 Врапчићу, врапчићу, птићу маленићу!
 Кажи нама, врапчићу, како сејеш мак?
 Тик-так – сејем мак!

ДАРКО: *(Придружује се)*
 Врапчићу, врапчићу, птићу маленићу!
 Кажи нама, врапчићу, како береш мак?

БУРЕК: Хајде Милице! Тик-так, тик'так...

МИЛИЦА: *(Зајева)*
 Тик-так, берем мак!

БАДИ: *(Такође ујада)*
 Врапчићу, врапчићу, птићу маленићу!
 Кажи нама, врапчићу, како једеш мак?

ВАНДАЛ: *(И он зајева)*
 Тик-так, како једеш мак?

СВИ
 ЗАЈЕДНО: Тик-так, тик-так, како једеш мак?

БУРЕК *(Бучно завршава)*
 Једем, једем, једем мак
 кад падне мрак...

Сви се задовољно смеју. Пауза

МИЛИЦА: Види, имам сто динара... Не знам шта да купим.

ДАРКО: Одакле ти?

МИЛИЦА: Дао ми Исуска.

ДАРКО: Дао ти Исуска?

БУРЕК: *(Извештачено)*
 Грех је красти новац из храма божјег, Милице!

МИЛИЦА: Зашто је грех?

ВАНДАЛ: То је веч питање... мада, ни мени није јасно... Зашто би био грех... јеа... и ја понекад позајмим за пљуге. Добро! Не уживам... Али пре неки дан баш сам хтео да запалим нешто осим пикаваца, кад је била она киша, човече... мокри пикавци, ух... Узео сам парче папира и написао: "Срам вас било! Откуд у храму толика лова, па шечер, уље, брашно?!"

Исус би стварно пошизо да вас види!” И онај поп стоји и чува крупне новчанице... Савио сам папирч и сишао у оно удубљење где нарочито падају у транс и спуштају у оковану касу ко зна коју лову, спустио сам онај папирч и после лево, брзо сам успео да мазнем за пљуге... На сретчу многи баш желе да се види да су ставили на икону лову... да да да...

- МИЛИЦА: *(Дарку)*
Хајде, причај како те тата шибао антенном, кад си рекао да се Исуска повампирио.
- ДАРКО: Ма пусти...
- МИЛИЦА: Кажи, кажи... Реко је – Исуска се повампирио, а не Исус васкрееесе... Он каже да му је Исус пријатељ... кажи... они разговарају као телефоном. Хајде, реци...
- БУРЕК: Кажи, брате, како? Како разговараш? То ме интересује, брате. Ја га одавно зовем и кад год ми се учини ево га... ништа... Брате, то ме интересује, хоћу да га видим! Како разговараш с њим? Како!?
- ДАРКО: Па ништа, пре спавања зажмурим, жмурим, жмурим и кажем му да сутра не могу у школу, да не могу, да стварно не могу. Онда ћутим, чекам, чекам, чекам... и он ми каже, кад не могу, да не идем, да дођем овде, да свирам са тобом да се играм с Милицом....
- ВАНДАЛ: Охо, мене не помиње! И ти дођеш овде?
- ДАРКО: Он је добар... Бог је добар, брате....
(Засвира на џруби)
- БУРЕК: *(Свира и њева)*
Бог је добар, добар је!
О, добри Боже, ово је песма за тебе!
Да ли чујеш овај глас
Да ли чујеш, да ли чујеш нас ...
- ВАНДАЛ: Наравно, да да да, слуша вас, можда че сичи.
- МИЛИЦА: *(Покушава да игра њо њакџу, зајраво она хода дуђим корацима)*
Како волим да ходам, да ходам, човече, могла бих да ходам данима без прекида, тако ми је је лепо... у глави...
- БУРЕК: Ти си Џони Вокер.
- ВАНДАЛ: Стварно Милилице ти си велики ходач.
(Усџаје и њочиње да води Милицу, играју нешиџо као арђенџински џанђо)

МИЛИЦА *(Са заносом)*
Да летим, да сањам...

БАДИ *(За себе)*
Сањати... сањати...
(Он остаје по страни, згрчен као да му је хладно)

Труба се све ѓласније чује. Крај чеѿврѿе слике.

СЛИКА ПЕТА

Милица и Бади.

МИЛИЦА: Не знам шта ми је, стално сам гладна, стално, све ове даске бих могла да поједем...

БАДИ: Ти ништа не једеш, само те кокице, нема Бурека.
(Саѓне се и ѿољуби Милицу која лежи)

МИЛИЦА: ... гладна... гладна и жедна, а малопре сам појела сунцокрет и пила сам кока колу..
Долази Вандал.

БАДИ: Имаш нешто за јело?

ВАНДАЛ: Слабо, мрави су такве ждероње...

МИЛИЦА: Ја једем са мравима, мени мрави не сметају.

ВАНДАЛ: Дочи че Бурек, нешто че донети. Нема Дарка, човече, два дана.
(Пауза)
Чекај, имам неку лову, идем, донечу ти неку клопу, само опуштено...
(Одлази)

Милица исѿружи руку и ѿреѿура ѿо једној великој ѿорби коју је Вандал оѿставио, вади велику боцу ѿива и ѿочне да ѿије.

БАДИ: Милице, смучиће ти се!
(Покушава да јој узме боцу)

МИЛИЦА: *(Одбаци ѿолуѿразну боцу, руке држи ѿреко лица)*
Ђути...
(Пауза)
Видим ватромет... сад' видим наранцасту лубеницу... повећава се, повећава.... мрак... звезде... Бурек ће донети штрудлу...
(Као да засѿи)

Долази Бурек и за њим Вандал. Посиављају на новини хлеб, печено пиле, Бурек вади из чизме нож и сече парадајз. Одједном је поред Милицине љаве богаиа ирпеза.

- ВАНДАЛ *(Вуче Милицу за руку)*
Хајде, Милева! Джи се, да видиш која клопа, јеа...
- БАДИ: Одакле вам пиле?
- БУРЕК: Ђути, једи! Имаш пилиће на све стране, по овом граду окрећу се, лете печене птице... и рибе,
(Развија још један пакет са рибама)
brate, чега све нема у овом новом маркету за богате, смртних случајева пуни замрзивачи и пећи, брате...
- ВАНДАЛ *(Једе и смеје се)*
Знаш како је мазнуо пиле човече, поред свих оних камера и шпијуна? Уђе, узме, изађе, све на брзину... Сутра идемо да донесемо прасе, има и прасича... Хајде, Милице, устај,
(Сви заједно је дижу)
сутра чемо донети прасе, видечеш.
- МИЛИЦА: Н-н-не... ја не смем свињу...
- Чује се оштар звиждук, сви се на брзину сипуијају испод бине. Наилази шетач са њом. Пас се баца на храну.*
- ШЕТАЧ: *(Сироџо)*
Черчиле! Черчиле! Не! Не! Фуј то! Фуј то! Черчиле, фуј то!
Фуј то!...
- Све ишише се чује "фуј то...", крај ише слике.*

СЛИКА ШЕСТА

Бурек сам са џипаром лежи на бини, љева и њо мало ираи себе.

- БУРЕК: Хиљаду господара налик на своје псе...
И мужева на жене...
Хиљаду, хиљаду, хиљаду хиљаду господара
Хиљаду господара,
налик на своје псе, на своје псе...
И мужева на жене, и мужева на жене...
(Прави ирекиде, уклаја)
Фуј то, Черчиле! Фуј то Черчиле!
(За себе)
Ц, не ваља!

- Пауза. *(Вандал му сѿоро ѿрилази, Бурек ѿочиње скоро да се измошавва и даље ѿева и свира)*
 Со – ме, соме, со, со, со
 Ме – со, месо, со, со, со, о, о
 Со – ме, соме, со, со, со, соме...
- ВАНДАЛ: Е, то ми се свиђа. Не волим пуно текста.
- БУРЕК: Брате, то је текст мог маторог... Убићу га, брате, убићу га...
- ВАНДАЛ *(Прилази му)*
 Опет си исечен, човече, хајде, смири се. Опуштено!
- БУРЕК: Пустите ме! Пао ми је мрак на очи. Мрак, брате...
- ВАНДАЛ: Види, нашао сам силне пљуге... погледај.. тхе море цоу кноњ... Давидов...
- БУРЕК: Имаш штоне?
- ВАНДАЛ: Ево, ваљда је у овим кесицама. Пази да не наиђе неко.
(Бурек се окреће, шушка кесицама, дуго ѿије из једне флаше, заштим обојица ѿале цигаретѿе и ѿуше)
- БУРЕК: Знаш шта ћу да радим кад легализују трице, знаш шта? Имаћу плантажу. Плантажу и фабрику. Знаш како ће се звати моје пљуге, брате, знаш како? Марихуанборо... зелена кутија, марихуанборо, сви ће пушити марихуанборо... ух,
(Сѿиреса се)
 не могу више да издржим, брате, не могу, неког ћу пребити, неког ћу убити...
(Почиње нервозно да шетѿа)
- ВАНДАЛ: Немој само мене, еј, опет си одлепио, човече, да да да! Ко зна шта си све прогутао и попушио... хајде седи искулирај...
- БУРЕК: *(Седне)*
 Нећу због сестре, због сестре, брате!
- ВАНДАЛ: О кеј, само се смири, само опуштено...
(Мува нешѿо ѿо ѿорби и вади неку куѿију)
 Не знам шта је ово,
(Љуѿиѿо)
 ма, почео сам да скупљам глупости, све чу то да побацам... Скупљам шта ми не треба, ништа ми не треба...
(Замисли се, ѿуши, занесено)
 Можда једна вреча за спавање... Човече тотално сам се разболео од тражења, веруј ми и то је гадан порок, тешка овисност.! Ево сада би могао да ми даш сва блага овог света,

ја бих и даље непрекидно морао да тражим. И Милица ме брине, и она се изгледа заразила, јуче ми каже да јој се од испљувака стално причињавају сјајни брошеви... Долази зима... зима... кише, снегови. То је смрт за мој посао, морам у медвеђи сан...

(Бурек узима ону кућију, вади из ње, ѿо су неке ѿилуле, ѿуша једну, две, заѿим ѿуну шаку)

Шта ти је човече? Полудео си, не знаш ни шта је...

(Љуѿ)

'Очеш да ми умреш, очеш да ми умреш овде, кретену!

БУРЕК: Не сери, ја сам бесмртан, то су неки витамини!

ВАНДАЛ Ђавола витамини!

(Узима цедуљу из кућије и сроче)

Цнс... Нежељена дејства нису позната... до сада испитан само на животињама.

Бурек ѿочиње да се церека.

ВАНДАЛ *(Забринуѿ)*

Шта ти је!? Престани!

БУРЕК: *(Пресѿане, скоро шаѿаѿом)*

Живим живот животиње,
живот животиње, живот животиње...
мој животе, мој животе животиње...

ВАНДАЛ: Шта ти је... како си!?

БУРЕК: Добро сам, брате, супер...

(Клоне на даске и засѿи)

ВАНДАЛ: О, јеботе, о јеботе...

(Унезверено, вади неку велику флашу, ѿолива ѿа, заѿим шамара)

Буди се, буди се кретену!

БУРЕК: *(Једва ѿовори)*

Шта ти је... пусти ме... пусти ме...

(Овај ѿа и даље дрмуса)

Пусти ме брате... и тако је све отишло у курац.

ВАНДАЛ: Гутај, гутај, мораш да гуташ!

Покушава да ѿа ѿосѿави на ноге, овај ѿовраѿи, кашље, он ѿа ѿолива и даље ѿа ѿера да ѿије. Због мокре фризуре Бурек сасвим мења лични оѿис и долази к себи. Нагло се укључи венѿилаѿор и они ѿрилазе кайку, сѿоје али ѿа не оѿиварају, мрак.

СЛИКА СЕДМА

Оѿеѿ су исѿод бине Бади и суфлерка која овоѿ ѿуѿа само неколико ѿуѿа ѿоѿеѿне из боце и засѿи, а Бади суфлира. Глумац декламује све ѿо реду.

БАДИ: (Врло брзо)
Да ли је лакше у души трпети отровне стреле судбине сурове...

ГЛАС
ГЛУМЦА: (Сѿоро ѿонавља)

БАДИ: ...или се дићи са мачем у руци, дићи се и борбом учинити крај...

ГЛАС
ГЛУМЦА: (Понавља)

БАДИ: Умрети, спавати, ништа више... реци, нек спавањем се сврши срца бол.

ГЛАС
ГЛУМЦА: (Понавља)

БАДИ: Умрети, спавати, можда сањати...

ГЛАС
ГЛУМЦА: (Понавља)

БАДИ: Да, ту је чвор!

ГЛАС
ГЛУМЦА: (Понавља)

БАДИ: Јер у том спавању смртном, какви би снови могли доћи...

ГЛАС
ГЛУМЦА (Понавља)

БАДИ: Кад живота ово клупче одмотамо...

ГЛАС
ГЛУМЦА: (Понавља)

БАДИ: Ту морамо стати, ту је обзир тај, што беди нашој продужава век... јер ко би подн'о светске шибе, руге...

На крају само Бадијев глас који ѿолако јењава. Крај седме слике.

СЛИКА ОСМА

На сѝејеницама ојей̄ чувар са новинама и шеј̄тач са ѝсом. Иза левих сѝејеника Бурек и Вандал ѝрисушкѝују.

ШЕТАЧ: Нема пса док га Енглези не направе, нема!

ЧУВАР: Енглези, богами, брину и о деци, имам ја шурака тамо. Све за децу! Удариш дете – идеш у затвор, оставиш дете само кући – платиш глобу. У парковима, на јавним местима, све мало за децу. Мале чесме, писоарчићи, овако.

(Показује руком ниско)

Све за децу!

(Ојей̄ лисѝа новине)

ШЕТАЧ: Да, у Енглеској и са псом можеш свуда да уђеш. У касапницу смеш са псом...Черчиле! Черчиле!

ЧУВАР: Е, то не знам.

ШЕТАЧ: Ја знам, сигурно...

ЧУВАР: *(Чиѝа из новина)*

Слушај ово, петнаестогодишњи Н.Б. који је побегао од куће и чији су нестанак родитељи пријавили још пре месец дана... пре две ноћи... ушао је кроз прозор, померио је, срушио, телевизор на главу свог оца који је спавао од чега је овај након два сата преминуо. Дечак је опет нестао и полиција трага за њим. Отац несрећно преминулог, тврди да је он срушио телевизор намештајући антену, али претпоставља се да деда, који је у врло лошем здравственом стању, жели да пеузме одговорност уместо свог унука.

(Наџло ѝрелази на друѝи ѝсексѝи и њеџов џлас ѝолако јењава)

Момци наше Заједнице освојили су још једну медаљу. Овог пута бадминтон репрезентација. У такмичењу које је одржано и ове године...

СЛИКА ДЕВЕТА

Бурек и Вандал загледају испод њразне бине, заџим се њењу и седају. Дужа њауза. Вандал њије из велике њласџичне боце. Бурек њребире њо џиџари. Први њуџ њочинје да њева неџиџо као баладу.

- БУРЕК: *(Пева)*
 Вандали, Вандали,Вандали...
 Ох, Вандали!
 Нико не сме да нас замандали
 Вандали, Вандали, гуштери, змије, саламандери
(Нагло уџихне, замџиљено)
 Само један концерт у Барутани, брате, ако тамо постоје
 неки скривени остаци барута од пре милион година док ја
 будем наступао све ће отићи у ваздух...
(Долази Милица у новој одећи, наџминкана, на џрудима
велики бљеџиџави броџ, носи неколико леџо завијених ња-
кеџа)
 Милице, где је Дарко да свирамо, где јеДарко?
- МИЛИЦА: *(Размоџава велики њакеџ испред Вандала, џо је врећа за*
сџавање)
 Нема Дарка, брате, опет су га закључали. Мора сваки дан да
 учи, мора... Била сам испод његовог прозора...
- ВАНДАЛ: *(Усхићено)*
 Врећа! Милева, човече! Да ниси опљачкала неког?
(Развија врећу задивљено, веселе боје)
- МИЛИЦА: *(Вади из недара свежањ новчаница)*
 Види!
(Они џледају)
- ВАНДАЛ: Одакле ти?
- БУРЕК: Није ти ваљда Исуска дао толике паре!?
- МИЛИЦА: Дао ми је Бади.
- ВАНДАЛ: Да му чуваш?
- МИЛИЦА: Рекао је да можемо да потрошимо.
- ВАНДАЛ: А где је он, нема га доле?
- МИЛИЦА: Рекао је да се брзо враћа, за... за... пет минута...
- ВАНДАЛ: За пет минута?
- МИЛИЦА: За шест!

Леже и зајивара се у Вандалову врећу. Смеје се. Сада су сво ѿроје ѿроменили лични оѿис, одевени у ѿѿицуно ново. Вандал је у црном оделу са шеширом. Он и Милица иѿрају. Бурек свира и сво ѿроје ѿевају.

БУРЕК: *(Пева)*
 Два, два, два
 два пута два, два пута два
 пет, пет, пет, шест, шест, шест
 о, је је је
 два, два, два
 два пута два – то је пет,
 пет или шест
 о је је је
 о је је је
 пет, пет, пет – два пута два
 о, да, да, да
 о моја мала, два пута два,
 два пута два – пет, пет, шест
 Спалите свет, спалите свет!

Улеће Бади скоро избезумљен, сви наѿло уѿихну.

МИЛИЦА: *(У женсѿивеном ѿону)*
 Где си ти, драги?

БАДИ: Ту сам... ту сам...
(Вандалу)
 Дај неко пиће

ВАНДАЛ: Ево!

Даје му велику флашу, овај ѿије жедан. Долази и Дарко, руке су му окрвављене и неуредно ѿовезане неким крѿама. Милица, Вандал и Бурек у новој одећи као да су одједном ѿрубо ѿрекинуѿи у неком ѿарѿију, скоро ѿредсѿави.

ВАНДАЛ: Дарко, човече! Дарко човече!

ДАРКО: Ма ништа нарочито... брате, морао сам да разбијем прозор... само опуштено...

ВАНДАЛ: Да видим... Милице, дај ону мајицу!
(Цейа нову мајицу и ѿревија Дарка)
 Ц-ц-ц... ко да ниси могао да сломиш прозор неком каменчином... столицом...

БУРЕК: Телевизором.

Укључи се венѿилаѿор, ѿауза.

- МИЛИЦА: *(Дарку)*
 Види, ово је за тебе...
(Даје му велики њакет вайпромеџа)
- ДАРКО: Где сте мазнули?
- МИЛИЦА: Купили смо...
- ДАРКО: Не враћам се више кући, брате, и ја ћу живети на Калишу.
(Развија и разгледа вайпромеџ)
- БУРЕК: *(Пева)*
 Вандали, Вандали
 Нико не сме да нас замандали
 Мог'о би Бог Калиш да запали
 Ми смо, гуштери, саламандери
 Калемегдански пожилотермуси

Дарко га њраџи на њрубџи.

- ВАНДАЛ: Хајде, хајде за мене ону, ону панк верзију, ону...
- БУРЕК: Брате, кажи, хајде, шта ћеш за душу?
- ВАНДАЛ: Хајде!
(Крајџка њауза)
 “Стани, стани, Ибар водо!”
- БУРЕК: *(Јако брзо изговара)*
 “Стани, стани, Ибар водо” у панк верзији?
- ВАНДАЛ: Ма може како хочеш, хајде, хајде
- БУРЕК: *(Свира и њева у убрзаном ритму)*
 Стани, стани, Ибар водо
 стани, стани, стани
 мени није лако, мени није лако
 мени није лако, мени није лако.
- ВАНДАЛ: Ех...и ја имам јаде своје, мени није лако...
(Пауза)
- БАДИ: *(Замишљен, декламује)*
 Да ли је лакше у души трпети отровне стреле судбине
 сурове, или се дићи са мачем у руци, дићи се и борбом
 учинити крај!
- ВАНДАЛ: Да ли је лакше гладан трпети или у самишки пиле украсти?
- БУРЕК: Да ли је лакше жедан горети или се хладног пива пити?
(Пије из велике флаше)

- МИЛИЦА: Да ли је лакше ружна ходати или у дивној хаљини плесати?
 ДАРКО: Да ли је лакше закључан седети или ватромет у небо послати?
 БАДИ: Лакше је... лакше је, мало... лакше је... лакше је... ла, ла, лакше је...

Дарко и Бурек свирају. Бурек зајочиње с њесмом.

- СВИ
 ПЕВАЈУ: Ла – ла – лакше је, лакше је, лакше је
 Два пута два, то је пет, то је шест
 О, моја мала – ла, ла, ла, ла
 Лакше је у самишки пиле украсти
 Лакше је хладног пива се пити
 Лакше је ватромет у небо пуштати
 У дивној хаљини лакше је плесати
 Ла – ла – ла – лакше је, лакше, моја мала,
 Лакше је два, два пута
 Два пута два – наређујем ја,
 Два пута два – пет или шест
 О, моја мала, о је је је...
 Ла, ла, два пута два – два пута два...
 Ла – ла – лакше је, ла – лакше је, лакше је.
 Ла – ла – лакше је, лакше је, лакше је – лакше је...

Вандал и Милица играју, зајим мрак Крај девеће слике.

ДЕСЕТА СЛИКА

Свейлосїи исїод бине, само суфлерка која сїава, ѓлумац је сасвим заборадио њексїи.

- ГЛАС
 ГЛУМЦА: Да ли је лакше, да ли је лакше...
 (Пауза)
 Да ли је лакше...

Диге се велики ваїромеї

КРАЈ